

vi gjorde det, optrådte vi jo måske lige så tåbeligt som dem, der har oprustet det afgiftsfri salg de sidste 8 år.

Jeg vil så sige, at det mandat, regeringen har fået, har stået fuldstændig klart. Det er der ikke nogen tvivl om, og det ved hr. Thulesen Dahl altså også.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil sige til hr. Vernersen, at det jo ikke er nok at henvise til den generelle beskæftigelsesudvikling. Altså, det ved folk godt. Det ved den halvtredsårige sømand, det ved den, der er ansat på restauranten på en færge, godt, at det er ikke vedkommende, der uden videre bliver reddet af den generelle udvikling, og slet ikke, som det tegner sig lige p.t.

Det er derfor, vi stiller et forslag om, at der skal laves konkrete planer målrettet mod de byer og de personalegrupper, det her rammer. Og det er det, jeg synes vi er nødt til at have et svar på, om Socialdemokratiet er enig i det. For det er jo ikke bare en problemstilling, der gælder vedrørende det toldfri salg. Den næste gang, vi får det frem i fuldt brag, er, når vi skal have kasernelukninger, hvor alle og enhver ved, at vi jo ikke kan bevare en kaserne i hver eneste by af hensyn til beskæftigelsen, hvor det er lige så klart som i den her debat, at man har brug for at tage nogle initiativer i de byer, hvor kasernen bliver lukket.

Derfor kan man lige så godt tage fat i diskussionen og i stedet for bare at henvise til generelle arbejdsmarkedspolitiske tiltag, til den generelle økonomiske udvikling så bide til bollen, og det er det, jeg appellerer til Socialdemokratiet om. Det er også den måde, hvorpå vi kommer i offensiven imod populismen fra højrefløjen, det er at sige, at der skal laves konkrete planer i de byer og vedrørende de personalegrupper, der bliver ramt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at vi selvfølgelig godt ved i Socialdemokratiet, at den, der står og mister sit arbejde, for den person er det en dybt ulykkelig situation. Det her er jo stort set den samme diskussion, som man i sin tid havde på Storebælt, da færgerne skulle nedlægges.

Når jeg har talt med folk i det område, siger de – dem, jeg har talt med i hvert fald – at det er lykkedes at få folk i beskæftigelse. Så jeg sy-

nes, at det tilsagn, som økonomiministeren gav herfra om, at man skal gøre brug af disse fonde, som EU stiller til rådighed, er rigtigt, og det indgår så i det arbejde, der skal gøres. Det var en meget, meget klar og præcis melding på, hvor vi står i det her spørgsmål.

Så vil jeg godt sige igen: Det med beskæftigelsen – jo, det har en afgørende betydning, at vi i dag har bragt arbejdsløsheden ned, og det mener jeg at vi med al mulig ret kan sige. Arbejdsløsheden er bragt ned, og beskæftigelsen er steget med 200.000 personer siden 1994. Det synes jeg i hvert fald der er al mulig grund til at glæde sig over, også i den her situation.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Kristian Jensen som ordfører.

Kristian Jensen (V):

Rundt om i EU kører diskussionen om EU-Kommissionens fremtid, om Europa-Parlamentets nye rolle og parlamentariske position på fuld kraft. Landene og især politikerne er meget optaget af, hvilke aspekter dette giver for det fremtidige styrkeforhold mellem Ministerråd, Kommission og Parlament, og hvorledes Kommissionen fremover skal stå til regnskab for sine handlinger, om det skal være enkeltvis eller kollektivt.

Ligeledes er debatten i hele Europa og især i de tidligere undertrykte østeuropæiske lande i fuld gang for at sikre landene den bedst mulige position til optagelse i EU – lande, der i årevis har kæmpet for at komme ind i varmen og blive optaget i kredsen af EU-lande, på samme måde som de første lande for en uge siden blev optaget i kredsen af NATO-lande. Derfor mener vi, at Danmark har et ansvar for at holde spørgsmålet om de baltiske landes optagelse højt på dagsordenen.

Mere lokalt sidder mange danske landmænd og regner på, hvilken betydning de nye landbrugsordninger får for deres økonomi og deres muligheder for at forsætte som landmænd. En del af dem sidder sikkert tilbage med en flad fornemmelse af, at det ikke er lykkedes fuldt ud at få resultatet af forhandlingerne til at leve op til de mål, Danmark havde sat på forhånd.

Alt dette er spørgsmål, som præger den europæiske dagsorden, og som er vigtige for EU og for Danmark. På trods af det har økonomiministre, statschefer og Folketinget nu i flere omgange brugt tid og kræfter på et helt andet område, nemlig på diskussionen om ophævelse